

MESTRE DE CAPÇALERA

Escrits essencials d'educació

A càrrec de Toni Giménez i Fajardo

T'ACOMPANYO EN EL SENTIMENT

Quatre cèntims sobre la mort i els infants

Al marge d'una creença religiosa concreta, cal parlar de la mort amb els infants perquè forma part de la vida i en algun moment o altre en viuran alguna de prop. No podem permetre que la mainada la visqui com un aspecte allunyat i estrany. I cal fer-ho d'una manera molt pràctica; no filosofar massa i apuntar-la com un gran enigma. La majoria d'infants fins als 9-10 anys veuen la mort com quelcom que els passa a les altres persones, no a ells. A partir d'aquesta edat ja hi ha consciència de la irreversibilitat i universalitat de la mort.

Hi ha persones que per explicar la mort als infants utilitzen l'analogia de les papallones que primer estan dins d'un capoll de seda i quan arriba el moment s'alliberen d'ell en forma de papallona, l'abandonen i se'n van. Deixem el cos físic. Per això és millor parlar de desencarnació que de mort. Això és el llenguatge simbòlic verbal.¹ És millor aquesta simbologia que la de què s'adorm o se'n va al cel per sempre més perquè es pot visualitzar millor. En un camp de concentració a Maiteneck (Polònia) els infants havien dibuixat papallones a les parets, abans de morir.²

Pel que fa al dol, l'infant ha de viure el seu propi dol i, sobretot, que cap persona substitueixi aquella que ha marxat. El buit s'ha d'omplir amb els records que en tenim, amb les paraules que recordem, amb les vivències que varem compartir i fins i tot amb els objectes que ens queden.

Una recomanació: no deixem de celebrar una festa encara que hi hagi una mort pel mig o estiguem de dol.³

Sobre la mort i el suïcidi us remeto al meu article 'Desencís. Voler morir per voler viure', publicat a la revista *Ars Brevis* (núm. 20, juny 2015) que trobareu a l'apartat [Articles](#) de la meva pàgina web.

Febrer del 2026.

Trobareu els articles anteriors a l'apartat [Articles](#) de la meva pàgina web.

¹ Elisabeth Kübler-Ross, *Morir es de vital importancia*, 1996: 28.

² Elisabeth Kübler-Ross (nascuda a Suïssa, metge, experta en tanatologia i una de les grans expertes sobre mort, dol i acompanyament) els havia visitat el 1945.

³ Nora Rodríguez, *El niño positivo*, 1998.